

288

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1973 r. w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 31, poz. 179) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Tworzy się Bieszczadzki Park Narodowy o obszarze 15 710,22 ha, położony w województwie krośnieńskim, zwany dalej „Parkiem.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. W granicach Parku znajdują się następujące obszary:

1) należące do organizacji gospodarczej Lasy Państwowe:

a) oznaczone w obowiązującym w 1974 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Stuposiany jako oddziały 48—53, 354—424 otaczające połoniny położone w paśmie szczytów Szerokiego Wierchu, Tarnicy, Halicza, Rozsypańca, Krzemienia i Bukowego Berda oraz 425—428 położone na obrzeżu Połoniny Caryńskiej o łącznej powierzchni 3 991,20 ha oraz oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Stuposiany jako oddziały: 33—36, 43, 47, 102—110, 112—133, 165—212, 214, 236, 264, 267 b, c, d, 288—296, 300—306, 306 A, 312—313, 315, 317, 326, 327, 330, 331, 354 a, b, c, d, f, g, h, i, 357 a, c, d, f, g — o łącznej powierzchni 5 893,09 ha,

b) oznaczone w obowiązującym w 1974 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Lutowiska jako oddziały: 26 c, d, 28 c, 30 d, 32 j, k, l, m, n, o, 34 g, h, i, 37 h, i, 43 i, j, k, l, 44 g, h, i, 45 g, h, l, m, 46, 47 położone na obrzeżu Połoniny Caryńskiej o łącznej powierzchni 172,59 ha oraz oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Lutowiska jako oddziały: 25—31, 32a, 33—35, 35 A, 36—39, 39 A, 40—45, 48—52, 67 A i, n, o, 79—80, 104 b, c, 105 b, c, d, f, 113 b, c, d, 120 b, c, d, 121 b, c, d, 124 b, c, 126 c, d, f, g, 128 c, d, 130 d,

144 b, 157 b, 158 g, h, i, j — o łącznej powierzchni 1 613,47 ha,

c) oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Wetlina jako oddziały: 61 a, b, 62 a, 63 a, 66 a, b, c, 69 a, 70 a, 74 a, b, 75, 76 a, b, 79, 82, 82 A, 83—85, 85 A, 86 a, b, 86 Aa, 88, 96—98, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 106 A, 107, 115, 116, 116 A, 117, 118 b, c, 119 b, 121 d, 122 b, 127, 128, 150 d, f, 152, 153, 154, 156 b, 158 c, d, f, 161 c, 162 b, 163 b, c, d, f — o łącznej powierzchni 1 820,72 ha;

2) połoniny:

a) położone w paśmie szczytów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), o powierzchni 1 340 ha, znajdujące się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego,

b) Caryńska o powierzchni 251 ha, znajdująca się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego,

c) położona wzdłuż granicy państwowej w paśmie szczytów Rozsypaniec—Kińczyk Bukowski o powierzchni 120 ha, należąca do Państwowego Funduszu Ziemi,

d) położona wzdłuż granicy państwowej w paśmie szczytu Wielkiej Rawki i Małej Rawki o powierzchni 53,27 ha, oznaczona jako działki 61 i 62 w gminie Lutowiska, będąca dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego,

e) położona w paśmie szczytów Smerok—Połonina Wetlińska, oznaczona jako działki 46, 47, 48 w gminie Lutowiska, będąca dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego i jako działka nr 1 będąca dotychczas w zarządzie Kombinatu Rolno-Przemysłowego „Igłopol” oraz oznaczona jako działki nr 263—618, 619 w gminie Cisna, znajdujące się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego, i działka nr 69 będąca w zarządzie Nadleśnictwa Lutowiska o łącznej powierzchni 369,26 ha;

3) znajdujące się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego:

a) grunt rolny położony w Ustrzykach

Górnych ograniczony od wschodu i północnego wschodu zachodnią granicą oddziałów lasu 46, 47 i 48 Nadleśnictwa Stuposiany, od północy — potokiem Wołosaty, od północnego zachodu — szosą biegnącą z Ustrzyk Górnych do Ustrzyk Dolnych, od południowego zachodu — potokiem Terbowiec — o powierzchni 74,56 ha,

b) deputatowy grunt rolny o powierzchni 6 ha, położony w Pszczelinach w oddziale 17 A Nadleśnictwa Stuposiany;

4) znajdujący się w zarządzie Nadleśnictwa Stuposiany grunt deputatowy o powierzchni 3,68 ha — działka gruntu nr 4/1,

5) znajdujący się w zarządzie Nadleśnictwa Lutowska grunt deputatowy o powierzchni 1,38 ha w oddziale 45.

2. Z powierzchni Parku są wyłączone drogi krajowe: nr 896 Ustrzyki Dolne — Czarna — Ustrzyki Górne i nr 897 Tylawa — Olsna — Ustrzyki Górne — Wołosate — granica Państwa.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Park jest jednostką budżetową podporządkowaną Ministrowi Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, finansowaną z budżetu centralnego.

2. Nadzór nad spełnianiem przez Park funkcji ochronnej, naukowo-badawczej, kulturalnej i dydaktyczno-wychowawczej sprawuje Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

3. Parkiem zarządza i reprezentuje go dyrektor Parku.

4. Dyrektora Parku powołuje Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w uzgodnieniu z Ministrem Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

5. Do zakresu działania dyrektora Parku należy kierowanie całokształtem działalności Parku związanej z ochroną oraz wykorzystaniem jego wartości przyrodniczych i krajobrazowych, a w szczególności:

1) rozwijanie działań społecznych na rzecz ochrony przyrody,

2) przygotowywanie planów pracy i preliminarzy budżetowych oraz sprawozdań z ich wykonania,

3) wydawanie regulaminów porządkowych w granicach nakazów lub zakazów wynikających z przepisów prawa.”;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Organem doradczym i opiniodawczym dyrektora Parku jest Rada Bieszczadzkiego

Parku Narodowego, zwana dalej „Radą Parku”.

2. Radę Parku powołuje Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w uzgodnieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, określając jej skład, organizację i zakres działania.”;

5) w § 5:

a) w ust. 1 po wyrazach „§ 2 ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1 i 2”;

b) w ust. 2 średnik zastępuje się kropką, a wyrazy „od decyzji dyrektora Parku służy odwołanie do właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej” skreśla się,

c) ust. 3 skreśla się;

6) § 6 skreśla się;

7) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Ochronie ścisłej, która zmierza do zachowania w stanie nienaruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego stanu zespołów leśnych, połoninowych, a także elementów przyrody nieożywionej, podlegają następujące obszary:

1) oddziały 377—384, 394—398, 413, 414 oznaczone w obowiązującym w 1974 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Stuposiany o powierzchni 854,59 ha,

2) oddziały 101, 102, 115, 116, 116A, 153, 154 oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Wetlina o powierzchni 521,87 ha,

3) połoniny, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2.

2. Pozostałe obszary określone w § 2 ust. 1 pkt 1 podlegają ochronie częściowej zmierzającej do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego przez stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz przez usuwanie elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku bądź też do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

3. Dyrektor Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody stopnia wojewódzkiego, oznaczy w terenie granice obszarów poddanych ochronie ścisłej.”;

8) § 8 skreśla się;

9) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Na obszarach Parku podlegających ochronie ścisłej lub częściowej prowadzi się gospodarkę rezerwatową według ustaleń planu urządzenia Parku, który podlega zatwier-

dzeniu przez Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

2. Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej zapewnia opracowanie i wykonanie planu urządzenia Parku przez podległe mu jednostki.”;

10) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Tereny zabudowane lub tereny pozostające w użytkowaniu rolniczym, określone w § 2 ust. 1 pkt 3, 4, 5, podlegają ochronie krajobrazu zmierzającej do zachowania w stanie możliwie niezmiennym naturalnych składników krajobrazu i utrzymania ich w układzie, w którym każdy z tych składników uczestniczy, w możliwie optymalnym stopniu, w zapewnieniu równowagi biologicznej.”;

11) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. W przypadkach uzasadnionych potrzebami ochrony przyrody lub wynikającymi z zagrożeń dla ekosystemów Parku Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, może uznać za niezbędne wykonanie określonych czynności na obszarach objętych ochroną ścisłą.”;

12) § 12 skreśla się;

13) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Na obszarze Parku zabrania się:

- 1) niszczenia powierzchni ziemi, drzew i innych roślin oraz zanieczyszczenia gleby, wody i powietrza,
- 2) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt,
- 3) wypasania zwierząt gospodarskich,
- 4) zbioru ziół leczniczych, owoców i roślin, runa oraz usuwania drzew i innych roślin, z wyjątkiem wykonywania tych czynności w ramach gospodarki rezerwatowej,
- 5) zbierania ściółki leśnej,
- 6) pozyskiwania żywicy,
- 7) wydobywania skał i minerałów,
- 8) zakłócania ciszy oraz wznecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu,
- 9) lokalizacji i prowadzenia zakładów przemysłowych,
- 10) lokalizowania ferm hodowlanych,
- 11) wznoszenia wszelkich budowli oraz budowy nowych urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 12) przeprowadzania prac melioracyjnych,
- 13) dokonywania zmiany stosunków wodnych i budowy obiektów gospodarki wodnej,
- 14) prowadzenia zakładów handlowych lub handlu okrężnego,
- 15) używania pojazdów mechanicznych i konnych na drogach zakładowych,

2. Zakaz określony w ust. 1 pkt 15 nie dotyczy służb Parku oraz Wojsk Ochrony Pogranicza.

3. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Rady Parku, może zezwolić na odstąpienie od zakazów wymienionych w ust. 1 pkt 11.”;

14) § 14 skreśla się;

15) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Poruszanie się osób na obszarach Parku objętych ochroną ścisłą i częściową może się odbywać tylko w sposób ustalony przez dyrektora Parku w porozumieniu z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody oraz turystyki stopnia wojewódzkiego i po zasięgnięciu opinii Rady Parku.

2. Dyrektor Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku, w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody stopnia wojewódzkiego, określi sposób zwiedzania Parku.”;

16) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Na obszarze Parku dyrektor Parku może zezwolić na:

- 1) zbiór i wyносzenie z terenu Parku owoców, nasion drzew i krzewów, zbiór roślin, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych w celach naukowych,
  - 2) łowienie, zabijanie i wyносzenie z terenu Parku w celach naukowych pojedynczych okazów zwierząt dziko żyjących.
2. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody może zezwolić na:
- 1) zmniejszenie stanu liczbowego określonego gatunku zwierząt, gdy jest to konieczne ze względu na realizację celów ochrony przyrody,
  - 2) pozyskanie w celach naukowych większej ilości okazów lub materiałów, o których mowa w ust. 1.”;

17) § 17 skreśla się.

§ 2. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1973 r. w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 31, poz. 179), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła